

PRESTANAK RADNOG ODNOSA POMORCA ZBOG PRODAJE BRODA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Presuda broj: Rev t-158/03-2 od 11. veljače 2004.
Vijeće: Boris Guttman kao predsjednik vijeća,
Ivan Mikšić, Marijan Ramušćak, Petar Milas
i Gordana Gasparini kao članovi vijeća

*Prema odluci poslodavca radni odnos pomorca na brodu poslodavca može
prestati zbog prodaje broda.*

Predmet ovog spora predstavljaju kumulirani tužbeni zahtjevi i to zahtjev za poništenje odluke trećetuženika R. C. od 10.10.1997. o prestanku tužiteljevog radnog odnosa s tim tuženikom, zahtjev kojim se traži da prvotuženik J. R. vrati tužitelja “u radni odnos s 10.10.1997. na radno mjesto konobara”, zahtjev kojim se traži da tuženici solidarno isplate tužitelju kunsku protuvrijednost iznosa od 53.040 DEM na ime naknade plaće za razdoblje nakon donošenja navedene odluke o prestanku radnog odnosa – od 01.11.1997. pa do kraja 2001., a potom od 01.01.2002. pa do povratka tužitelja na rad 1.040 DEM mjesečno, te zahtjev kojim su tuženici dužni solidarno platiti na plaću tužitelja pripadajuće doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Područni ured Rijeka i Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, Područni ured Rijeka, za razdoblje od 01.09.1992., pa nadalje do tužiteljevog povratka na rad.

Presudom suda prvog stupnja Trgovačkog suda u Rijeci od 29. siječnja 2002. br. P-2154/99 odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja. Tužitelj je podnio žalbu, a presudom Visokog trgovačkog suda RH od 15. travnja 2003. br. II Pž-1760/02 odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, te je potvrđena prvostupanjska presuda. Protiv drugostupanjske presude reviziju je izjavio tužitelj, pobijajući presudu u cijelosti, i to zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom za donošenje odluke o reviziji, kao i odlučivanje o ukupnim troškovima postupka, prema troškovniku u spisu. Odgovor na reviziju nije

podnesen, a Državno odvjetništvo Republike Hrvatske o reviziji se nije izjasnilo. Vrhovni sud Republike Hrvatske odbio se revizija kao neosnovanu. Ocijenio je da je pobijana odluka o prestanku ugovora o radu sklopljenog između tužitelja i trećetuženika R. C., na osnovi kojeg se tužitelj nalazio u radnom odnosu kod tog tuženika od 18.10.1996. pa do njezinog donošenja, donijeta na temelju odredbe čl. 23. st. 3. toč. 4. Kolektivnog ugovora sklopljenog dana 31.08.1992. između Samostalnog sindikata radnika u pomorstvu i riječnoj plovidbi Hrvatske i drugotuženika J. C., čije odredbe se primjenjuju i u odnosu na trećetuženika R. C., koji je u vlasništvu svog osnivača – drugotuženika J. C. Tom odredbom Kolektivnog ugovora predviđeno je da prema odluci poslodavca zaposlenje pomorca na brodu poslodavca može prestati zbog prodaje broda. Na temelju nesporne činjenice da je prodan brod na kojem je tužitelj bio zaposlen, Vrhovni sud RH smatra da su nižestupanjski sudovi pravilno zaključili da je pobijana odluka o prestanku ugovora o radu donesena u skladu s navedenom odredbom Kolektivnog ugovora i da je stoga na temelju te odluke tužitelju zakonito prestao radni odnos s trećetuženikom R. C..

Na temelju činjenica da se tužitelj nalazio u radnom odnosu kod prvotuženika J. od 09.10.1963. do 31.03.1991., drugotuženika J. C. od 01.04.1991. do 18.10.1996., a potom kod trećetuženika R. C., te da mu je radni odnos s prvo - i drugotuženikom prestao na osnovi sporazuma, Vrhovni sud RH je utvrdio da su nižestupanjski sudovi osnovano zaključili da nema mjesta primjeni odredbe čl. 121. ZR, jer drugotuženik J. C. nije uputio tužitelja na rad kod trećetuženika R. C., već se tužitelj nalazio u radnom odnosu s trećetuženikom na osnovi ugovora o radu sklopljenog s tim tuženikom nakon što mu je radni odnos prestao kod drugotuženika. Sudovi su također osnovano zaključili da nema mjesta primjeni niti odredbi čl. 129. ZR, jer trećetuženik R. C. nije nastao statusnim promjenama prvo i drugotuženika, već je trećetuženik samostalna pravna osoba koju je, kao društvo s ograničenom odgovornošću, osnovao drugotuženik J. C.

S obzirom na utvrđenje da je pobijana odluka trećetuženika o prestanku ugovora o radu zakonita, nije nastala obveza tog tuženika da tužitelja vrati na rad, a time niti obveza naknade plaće, u konkretnom slučaju pitanje odgovornosti prvo i drugotuženika za obveze trećetuženika niti ne predstavlja pravno odlučno pitanje koje bi sud trebao ocjenjivati.

Odlučujući o zahtjevu za plaćanje doprinosa za zdravstveno i mirovinsko osiguranje zavodima mirovinskog i zdravstvenog osiguranja Vrhovni sud RH je ocijenio osnovanom odluku sudova da taj zahtjev treba odbili, jer tužitelj nije ovlašten zahtijevati ispunjenje obveze plaćanja tih doprinosa, već su za to ovlaštene navedene ustanove.

Vrhovni sud Republike Hrvatske je ocijenio da nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti

(čl. 386. ZPP), na temelju odredbe čl. 393. ZPP, a o svim zahtjevima je odlučeno pravilnom primjenom materijalnog prava, pa je revizija odbijena kao neosnovana.

Dr. sc. Vesna Skorupan, asistent
Jadranski zavod HAZU

Summary:

***TERMINATION OF EMPLOYMENT OF THE SEAMEN ON ACCOUNT OF SALE
OF THE SHIP***

At the employer's decision, employment of the seamen on board the ship of the employer may terminate on account of sale of the ship.